

Dosarul nr.4-2657/2022
4-21128047-12-4-26082022

HOTĂRÎRE în numele Legii

08 august 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

în componența:

Președinte al ședinței, judecător
grefier

Ana Cucerescu

Cristian Vinogradov

în lipsa:

executor judecătoresc-Stoian Grigore

contravenientului-Vrăjitoru *****

creditorul- OCN Easy Credit SRL

procedura de citare executată,

a judecat în ședință publică, în limba de stat, în sediul instanței cauza contravențională în privința lui: Vrăjitoru *****, a.n. *****, cet. al R. Moldova, dom. *****, IDNP *****, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional,

CONSTATĂ:

Partea descriptivă:

1. La data de 19 august 2021 executorul judecătoresc Stoian Grigore a depus în instanță un demers, potrivit căruia a solicitat atragerea la răspundere contravențională a lui Vrăjitoru ***** în conformitate cu prevederile art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pentru neexecutarea hotărârii instanței de judecată.

În motivarea demersului înaintat a menționat că, are la executare: -procedura de executare nr. 2-5/2019 din 13.02.2019 emis de Judecătoria Orhei sediul Telenești privind încasarea de la Vrăjitoru ***** în beneficiul lui OCN „Easy Credit, SRL datorita în sumă totală de 9470,88 lei. Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse.

Odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul - judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile și obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asigurătorii pe bunurile debitorului și aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora.

Opinează că, debitorul în mod direct se eschivează de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, s-a expediat citație contravențională în adresa debitorului căruia i-au fost comunicate toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare, totodată ultimul a fost somat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru a prezenta dovezi de executare a obligațiilor prevăzute în procedura de executare, astfel procedura citării legale a fost respectată. La data citării debitorul nu s-a prezentat la birou și careva dovezi de achitare a datoriei nu a prezentat, deși scrisorile cu aviz la citațiile înaintate au fost recepționate. Reesind din aceasta, la data și ora indicată în citației, debitorul nu s-a prezentat și nici nu a comunicat motivele. În urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efecte nu au fost. La fel, debitorul fiind citat nu s-a prezentat la întocmirea procesului verbal contravențional.

Consideră executorul judecătoresc că este necesară atragerea la răspundere contravențională conform art. 318 alin. (1) din Codul contravențional, ținând cont de cele menționate cât și de indiferența debitorului care prin inacțiunile

Argumentele participanților la proces:

3.În ședința de judecată, *agentul constator, executor judecătoresc Stoian Grigore* – înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței, ceea ce se atestă prin avizul de recepție a Î.S. "Poșta Moldovei" nu s-a prezentat, din care considerente, s-a apreciat posibil soluționarea cauzei în absența acestora.

4.În ședința de judecată *persoana în privința căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție*, înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței, ceea ce se atestă prin avizul de recepție a Î.S. "Poșta Moldovei" nu s-a prezentat, din care considerente, s-a apreciat posibil soluționarea cauzei în absența acestuia.

4.2. În ședința de judecată *reprezentantul creditorului* înștiințat legal despre locul, data și ora ședinței, ceea ce se atestă prin avizul de recepție a Î.S. "Poșta Moldovei" nu s-a prezentat, din care considerente, s-a apreciat posibil soluționarea cauzei în absența acestuia.

Aprecierea instanței de judecată:

5. Studiind materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar ca procesul contravențional să fie încetat, reieșind din următoarele considerente.

Cu înțietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6, par. 2 din CEDO, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravențional.

În urma studiului materialelor cauzei contravenționale în sensul constatării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată ajunge la ferma convingere că învinuirea înaintată este una pur formală și bazată pe presupuneri.

La judecarea cauzei contravenționale, instanța de judecată va ține cont de rigorile art. 458 din Codul contravențional, care indică că „examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei”.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Norma art. 10 din Codul contravențional, specifică că, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 375 din Codul contravențional: alin. (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Alin. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Alin. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Reieșind din normele vizate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator, executorul judecătoresc, Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare.

Cu referire la circumstanțele faptei, instanța de judecată următoarele.

În procedura executorului judecătoresc, se află la executare: nr. 2-5/2019 din 13.02.2019 emis de Judecătoria Orhei sediul Telenești privind încasarea de la Vrăjitoru ***** în beneficiul lui OCN „Easy Credit, SRL datorita în sumă totală de 9470,88 lei. Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-I acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse.

Deși debitorului, i-a fost oferit termen de executare benevolă, aceasta din urmă, totuși, nu a întreprins acțiuni de achitare a datoriei. Debitorul se eschivează intenționat de la executarea actului executoriu, nu se prezintă la sediul executorului judecătoresc și nu manifestă un interes îndreptat spre asigurarea executării titlului executoriu. Debitorului, i-au fost oferite mai multe termene de executare benevolă, dar nu a îndeplinit sarcina pusă în seama sa de către Stoian Grigore.

La stabilirea existenței sau inexistenței faptei contravenționale, instanța de judecată reține că, în sensul art. 318, alin. (1) din Codul contravențional, obiectul juridic nemijlocit al contravenției vizate îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu a organelor administrației publice, organelor de drept și a altor organe de stat, iar obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executare a hotărârii de judecată.

Latura obiectivă a contravenției se realizează prin acțiune sau inacțiune.

Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă oral sau în scris, iar inacțiunea persoanei poate fi exprimată prin neîntreprinderea acțiunilor necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, considerând că nu este corectă, legală etc.

Latura subiectivă a contravenției imputate se realizează prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei.

Prin prisma stabilirii existenței sau inexistenței laturii subiective a contravenției, instanța de judecată reține că, răspunderea contravențională în temeiul art. 318, alin. (1) din Codul contravențional, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, trebuie să fie condiționată de îndeplinirea anumitor proceduri cu privire la executarea acestei hotărâri.

În acest sens, după ce hotărârea judecătorească rămâne definitivă sau în cazul executării imediate a acesteia, urmează a fi intentată procedura de executare a hotărârii.

În cazul de față, instanța de judecată evidențiază că, la materialele cauzei, în susținerea învinuirii, nu există nici o probă care ar confirma îndeplinirea unor proceduri concrete privind executarea hotărârii și rezultatele acestor acțiuni care să

ateste că persoana ar dispune de careva mijloace financiare, însă refuză sau se eschivează de la achitarea datoriei, pentru ca, subsidiar, în baza acestora, instanța să poată stabili intenția debitorului de comitere a contravenției prevăzută de art. 318 din Codul contravențional.

Or, atît potrivit circumstanțelor faprice stabilite de către executorul judecătoresc, în procesul-verbal cu privire la contravenție, cît și potrivit înscrisurilor anexate în scopul probării învinuirii, în nici un caz, nu poate fi constatată intenția eschivării sau neexecutării intenționate, pentru dovedirea căreia, executorul judecătoresc, urma în mod obligatoriu să prezinte probe relevante cu referire la posibilitatea debitorului de a achita datoria la care a fost obligat prin hotărîrea instanței de judecată.

Instanța de judecată reține ca, fiind elocvente speței și prevederile art. 23, alin. (1) din Codul de executare, potrivit căroră, în cazul în care acțiunile (inacțiunile) cu elemente ale contravenției ale persoanelor care, *fără motive justificative*, nu îndeplinesc cerințele executorului judecătoresc sau împiedică executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, pe care îl înaintează spre examinare instanței de judecată.

În cazul în care aceste acțiuni conțin elemente ale infracțiunii, executorul judecătoresc expediază materialele organelor de urmărire penală.

La acest aspect, instanța de judecată va face trimitere la Decizia Curții Constituționale privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 320 alin. (2) din Codul penal (*neexecutarea hotărîrii instanței de judecată*), care în pct. 28 a menționat că „practica judiciară demonstrează că, atunci cînd persoana este învinuită de neexecutarea unei hotărîri judecătorești, trebuie probată posibilitatea reală a persoanei de a executa hotărîrea în discuție”.

Așa fiind, pentru ca să poată fi constatată intenția directă a persoanei privind neexecutarea intenționată a hotărîrii instanței de judecată, prioritar, trebuie să fie constatată posibilitatea reală de a executa această hotărîre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a persoanei, de a purcede la executare.

Instanța de judecată constată că, la descrierea circumstanțelor de fapt în procesul-verbal cu privire la contravenție, executorul judecătoresc a consemnat că, au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării documentului executoriu, însă, debitorul, intenționat a tergiversat executarea hotărîrii judecătorești și nu și-a onorat obligațiunile, fapt apreciat critic de către instanță, de vreme ce, la materialele cauzei nu este nici o dovadă de recepționare a citațiilor expediate în adresa debitorului de către executorul judecătoresc, astfel, rămîne fără claritate motivul din care cauză executorul judecătoresc nu a purces la alte acțiuni.

Mai mult, instanța de judecată, apreciază critic afirmația executorului judecătoresc, potrivit căreia debitoarea rămîne absolut indiferent față de hotărîrea de judecată și că nu se prezintă la sediul său.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată stabilește lipsa la materialele cauzei a vreo unui înscris care ar confirma posibilitatea reală a debitoarei de a executa hotărîrea instanței de judecată, dar și lipsa probelor care ar dovedi faptul că agentul constator a întreprins suficiente acțiuni pe marginea procedurii de executare.

Prin urmare, în cadrul procesului contravențional, agentul constator nu a anexat nici o probă care ar confirma că făptuitorul a avut careva bunuri, dar intenționat, le-a înstrăinat sau are bunuri care îi aparțin, dar nu sunt înregistrate pe numele lui, sau că acesta ar activa în cîmpul muncii și ar deține careva venituri, însă intenționat, nu achită datoria, ceea ce ar demonstra posibilitatea reală de a executa această hotărîre, și, pe cale de consecință, împotrivirea, cu rea-voință, a debitorului de a purcede la executarea hotărîrii instanței de judecată.

Instanța de judecată elucidează că este cert că hotărârile și sentințele judecătorești au caracter obligatoriu, iar dreptul la un tribunal, garantat de articolul 6, par. 1 CEDO, ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărîre judecătorească definitivă și obligatorie să rămînă inoperantă în detrimentul unei părți, însă în cazul de față, executorul judecătoresc, nu a întreprins suficiente măsuri în sensul executării actului judecătoresc, cum ar fi ieșirea la fața locului, pentru a verifica existența la sediul debitorului a bunurilor pasibile vînzării silite, măsuri care ar dovedi depunerea eforului în vederea executării efective a documentului executoriu, precum nici nu a prezentat probe care ar confirma comiterea faptei contravenționale în forma stabilită de către legiuitor, prin dovedirea fără echivoc, prin probe concludente, pertinente și utile a conjuncturii neexecutării intenționate sau eschivării de la executare a hotărîrii judecătorești.

Așadar, prin prisma circumstanțelor dezvăluite supra, instanța de judecată conchide că, în speță, lipsește intenția directă a debitorului, în comiterea contravenției prevăzută de art. 318 din Codul contravențional, de altfel, în ședința de judecată nu s-a constatat voința făptuitorului de a săvîrși fapta contravențională.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

La caz, instanța de judecată reține că potrivit circumstanțelor faptice, în situația în care la materialele cauzei contravenționale lipsește cu desăvîrșire vreo probă precum că făptuitorul dispune de careva bunuri sau venituri, însă în mod nejustificat refuză executarea hotărîrii, fie se eschivează de la achitarea datoriei, prin urmare, în speță, nu se identifică elementul esențial – intenția de eschivare sau neexecutare a hotărîrii instanței de judecată ori de împiedicare de la executarea ei, fiind astfel niște împrejurări care impun încetarea procesului contravențional din motiv că nu există faptul contravenției.

Așadar, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina debitorului, instanța a observat că în cauză, nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal de contravenție constatată de către agentul constator în partea existenței laturii subiective, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încît, în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acționează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței CtEDO, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobîndite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375, alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. După prevederile art. 441, alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, în cazul în care se constată că nu există faptul contravenției, instanța încetează procesul contravențional.

Față de cele ce preced, respectînd principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, cercetînd și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, instanța de judecată concluzionează că, în ședința de judecată nu a fost dovedită fapta contravențională, specificată la art. 318, alin. (2) din Codul contravențional, din care considerente, cu

referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441, alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional respectiv, necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 421, 441, alin. (1) lit. a), 442, 460 – 462 din Codul contravențional, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se încetează procesul contravențional pornit în **Vrăjitoru *******, a.n. ***** care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441, alin. (1), lit. a) din Codul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani.

**Președintele ședinței,
judecător**

Ana CUCERESCU